

"Der mødtes sømænd fra alverdens lande - fra skibsdrenge til kaptajner. Her var rigeligt med drinks til en overkommelig pris, her var liv og musik, her var hyggeligt og interessant, og her var små javaneser-, kineser- og japanerpiger. De svævede omkring i deres sarong'er eller i bukseantræk i spraglede farver, altid rene, altid nette. De var ikke påtrængende - i alle tilfælde kun på en barnlig og charmerende måde - og de følte ikke skam over deres levemåde, som de var opdraget til.

Når vi trætte, tørstige og varme segnede ned på en stol på en restauration, blev øllet skænket af de allerkæreste små, velplejede hænder. Der blev viftet kølende om os, sveden blev tørret af vor pande. Vi fik en cigaret stukket i munden. De tændte den. Og de læste i det hele taget vore mindste ønsker. Selv den mest forhærdede og rå sømand fik en anden og pænere tone på, når de æteriske og uudgrundelige skælvjede væsener gjorde deres opvartning.

Hvis man i dag spørger os: - Hvor kunne I bedst lide at være? - så ville Poul og jeg svare: Tahiti, men Knud: Java! Det er en art målestok, men Knuds dom er påvirket af en fortryllende lille sarongklædt 15-årig javaneserinde, der var vildt forelsket i ham."

(Fra: Carl Nielsen: Jorden rundt med Nordkaperen, 1980)